

Pentru a afla trăsăturile de caracter cu adevărat excepționale ale unui om, trebuie să-l putem observa acționând de-a lungul anilor. Dacă acestea sunt lipsite de orice formă de egoism, dacă generozitatea fără seamăn este motivația sa călăuzitoare,

dacă e un lucru de neîgăduit faptul că nu a căutat niciodată recompense și dacă, pe lângă toate acestea, omul acela a lăsat o urmă în lume, atunci se poate spune, fără teama de a greși, că avem de-a face cu un personaj pe care nu-l vom uita niciodată.

A charcoal and pastel drawing depicting a person lying on a vibrant red blanket in a desolate, mountainous landscape. The person is positioned in the lower right foreground, looking towards the viewer. The background features jagged, rocky peaks and a turbulent sky filled with dark, swirling lines representing wind and rain. Several birds are shown in flight against the stormy sky. The overall mood is one of isolation and hardship.

Era o zi frumoasă de lună, scăldată de soare,
dar vântul bătea cu o ferocitate greu de îndurat peste
înălțimile acelea golașe. Urla peste acoperșurile
casilor precum un leu deranjat de la masă. Am fost
nevoit să-mi strâng tabăra și să plec de acolo.

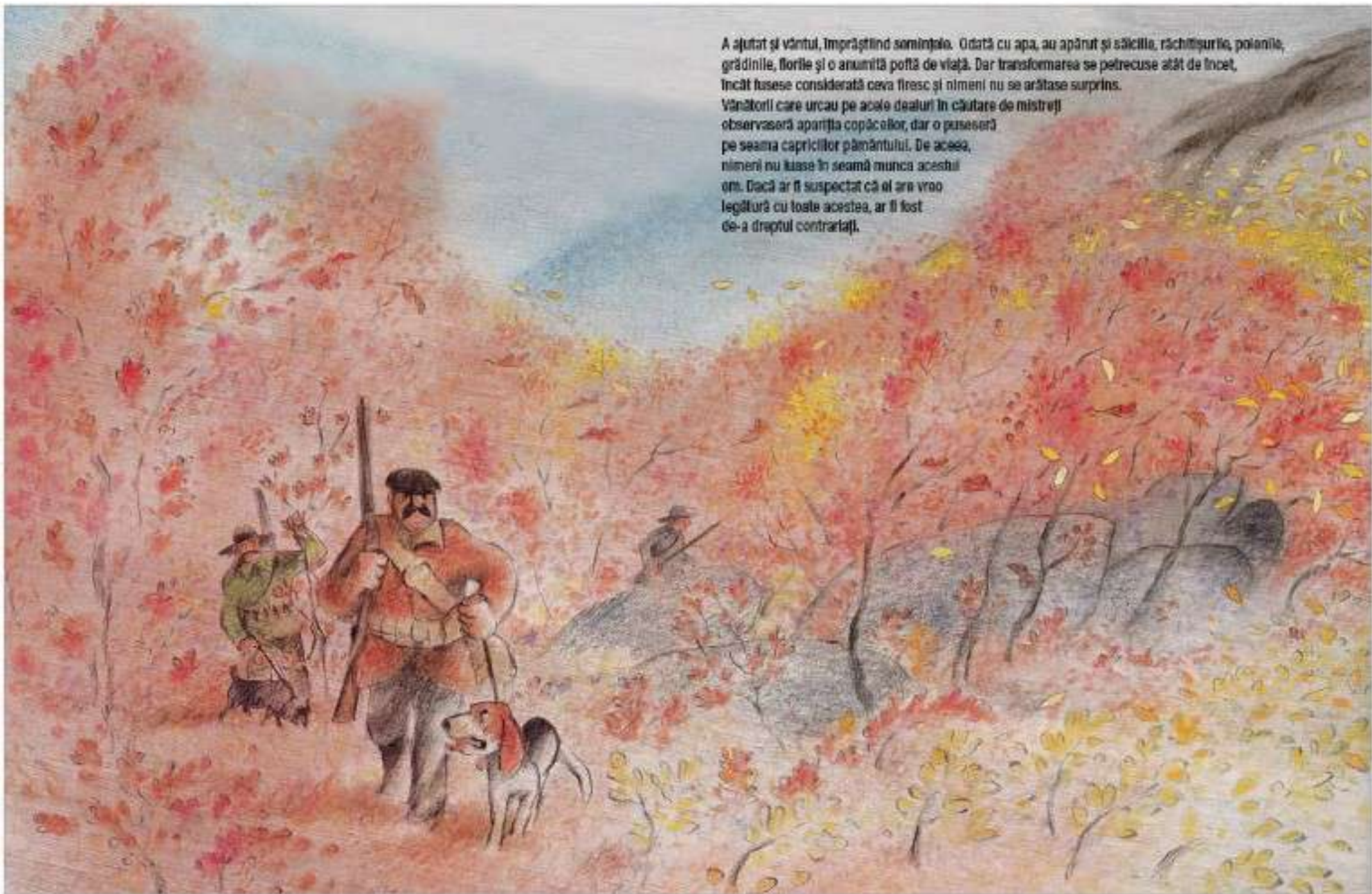

Locul era ordonat, vasele erau spălate, podeasa era măturată, iar pușca sa era curățată; pe foc avea o oală cu supă. Am observat că era proaspăt bărbierit, că avea nasturii de la haină bine cusuți, iar stralele sale erau întreținute cu atâta grijă, încât nici nu se observau cărpelile pe care le făcuse de-a lungul timpului. Mi-a dat din supa lui, iar după ce am terminat de mâncat, i-am oferit tutun. Mi-a spus că nu fumează. Câinele său, la fel de tăcut ca el, era prietenos, dar fără a fi servil.

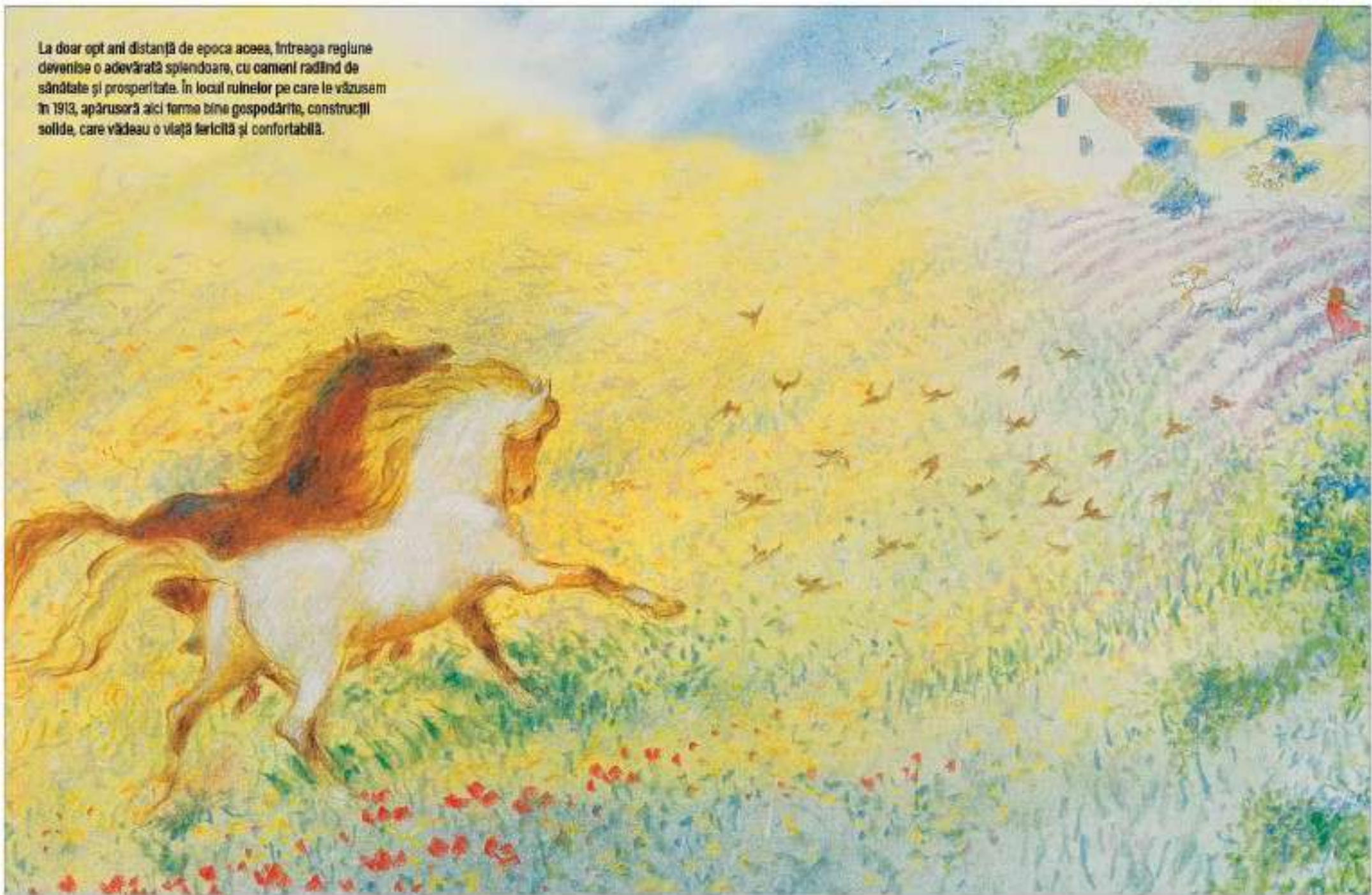

Peste toate acestea, vântul care bătea necrușenit la punea navi la încercare. Se confruntau cu sinucideri în lanț, cu numeroase cazuri de boli mintale și cu morți aproape întotdeauna violente și sângeroase.

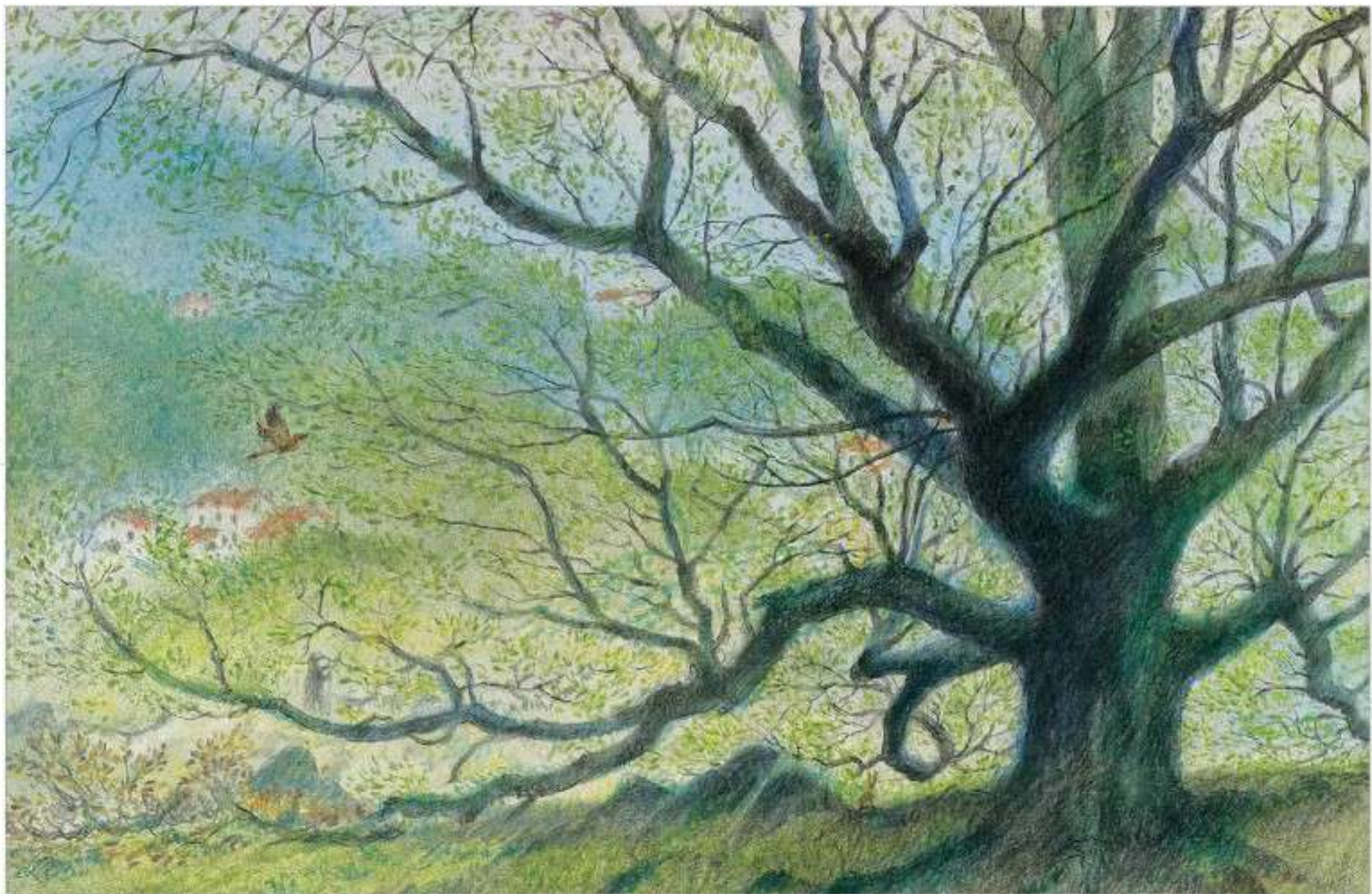
A ajutat și vântul, împrăștiind semințele. Odată cu apa, au apărut și sălcii, răchitișurile, poianile, grădinile, florile și o anumită poftă de viață. Dar transformarea se petrecuse atât de încet, încât fusese considerată ceva firesc și nimeni nu se arătase surprins. Vânătorii care urcau pe acele dealuri în căutare de mistreți observaseră apariția copacilor, dar o puseseți pe seama capriciilor pământului. De aceea, nimeni nu lăsa în seamă munca acestui om. Dacă ar fi suspectat că el are vreo legătură cu toate acestea, ar fi fost de-a dreptul contratați.

La doar opt ani distanță de epoca aceea, întreaga regiune devenise o adevărată splendoare, cu oameni răsărind de sănătate și prosperitate. În locul ruinelor pe care le văzusem în 1913, apăruseră aici ferme bine gospodărite, construcții solide, care vădeau o viață fericită și confortabilă.

Când mă gândesc că omul acela, care nu avea la dispoziție nimic altceva în afara propriilor sale resurse fizice și spirituale, a fost singur în stare să transforme acest deșert într-un adevărat Canaan, îmi dau seama că, până la urmă, condiția umană este ceva admirabil.